

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN VIIDENNEN JAOSTON
PUHEENJOHTAJAN MÄÄRÄYS

23 päivänä maaliskuuta 1998 *

Asiassa T-18/97,

Atlantic Container Line AB ja 15 muuta säännöllisesti liikennöivää merikuljetusyhtiötä, edustajinaan solicitorit John Pheasant, Nicholas Bromfield ja Shaun Goodman, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Marc Loesch, 11 rue Goethe,

kantajana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään oikeudellisen yksikön virkamies Richard Lyal, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

vastaaajana,

jossa kantaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan 26.11.1996 tehdyn EY:n perustamissopimuksen 85 artiklan soveltamismenettelyä koskevan komission päätöksen C(96) 3414 lopull. (asia IV/35.134 — Trans-Atlantic Conference Agreement),

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN
OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN VIIDENNEN
JAOSTON PUHEENJOHTAJA

on antanut seuraavan

määräyksen

Asian käsittelyn vaiheet sekä asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

- 1 Atlantic Container Line AB ja 15 muuta säännöllisesti liikennöivää merikuljetusyhtiötä (jäljempänä ACL), jotka ovat sopimuspuolia Trans-Atlantic Conference Agreement -sopimuksessa (jäljempänä TACA-sopimus), ovat Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 27.1.1997 jättämällään kanteella vaatineet 26.11.1996 tehdyn komission päätöksen C(96) 3414 lopull. (jäljempänä riidanalainen päätös) kumoamista, jolla vastaaja epäsi vapautuksen sakoista, jotka saatoivat olla seurauksena kantajien ilmoittaessa TACA-sopimuksesta, jossa määrättiin yhteisesti hinnoista, jotka koskivat eri kuljetustapoja yhdistävän kuljetuspalvelun sisämaan osuutta Euroopan yhteisössä (jäljempänä monia kuljetustapoja yhdistävän kuljetuksen hinnoista määrääminen Euroopassa).
- 2 The European Council of Transport Users ASBL (jäljempänä ECTU), Belgian oikeuden mukaan perustettu yhdistys, kotipaikka Bryssel, johon kuuluu European Shippers' Council (jäljempänä ESC), edustajanaan solicitor ja asianajaja Mark Clough, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Aloyse May, 31 Grandrue, toimitti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 19.6.1997 väliintulohakemuksen, jossa se pyysi saada osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen vastaajan vaatimuksia. ECTU esittää, että ESC edustaa kansallisten merirahdinkuljettajien järjestöjen etuja eurooppalaisella tasolla ja että sen jäsenet vastaavat suuresta osasta

eurooppalaisesta tuonnista ja viennistä. ESC:n välitön ja erityinen intressi johtuu siitä, että päätös on tehty menettelyn jälkeen, johon oli ryhdytty osittain ESC:n TACA-sopimusta vastaan tekemän valituksen johdosta, että ESC on osallistunut hallinnolliseen menettelyyn ja että ESC:n intressissä on, että komissio lopettaa mahdollisimman nopeasti kantajien lainvastaisen toiminnan.

3 The European Community Shipowners' Association ASBL (jäljempänä ECSA), Belgian oikeuden mukaan perustettu yhdistys, kotipaikka Bryssel, edustajanaan asianajajat Denis Waelbroeck ja Denis Fosselard, Bryssel, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Ernest Arendt, 8-10 rue Mathias Hardt, toimitti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 25.6.1997 väliintulohakemuksen, jossa se pyysi saada osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen kantajien vaatimuksia. ECSA esittää, että sen jäseninä ovat Euroopan unionin jäsenvaltioiden ja Norjan laivanvarustajien kansalliset yhdistykset ja että käsiteltävänä olevassa tapauksessa se toimii eurooppalaisten konferenssialusten varustajien nimissä, tarkemmin ottaen eri linjakonferenssien jäsenten nimissä, jotka liikennöivät Euroopan unionin sisällä ja jotka vuorostaan ovat ECSA:n jäsenyhdistyksien jäseniä. ECSA katsoo, että se täyttää oikeuskäytännössä (asia T-87/92, Kruidvat v. komissio, määräys 8.12.1993, Kok. 1993, II-1375, 14 kohta ja asia T-120/96, Lilly Industries v. komissio, määräys 28.5.1997, 24 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa) asetetut neljä edellytystä, jotta yhdistys voidaan hyväksyä väliintulijaksi. Ensinnäkin se edustaa huomattavaa määrää kyseisellä sektorilla toimivista yrityksistä. Toiseksi sen sääntömääräisenä tarkoituksena on sen jäsenten etujen valvonta. Kolmanneksi, asiassa tulee esiin kyseisen sektorin toimintaan vaikuttavia periaatteellisia kysymyksiä. Komissio on päättänyt riidanalaisessa päätöksessään, että TACA-sopimuksen jäsenien harjoittama eri kuljetustapoja yhdistävän kuljetuksen hintojen määrääminen aiheuttaa EY:n perustamissopimuksen 85 artiklan 1 kohdan ilmeisen ja vakavan rikkomisen, johon ei voida soveltaa perustamissopimuksen 85 ja 86 artiklan soveltamisesta merikuljetuksiin 22 päivänä joulukuuta 1986 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4056/86 3 artiklan ryhmäpoikkeussäännöstä eikä perustamissopimuksen 85 artiklan 3 kohdan yksilöllistä poikkeusta. ECSA:n edustamat monet laivanvarustajat ovat Euroopan unionissa liikennöivien linjakonferenssien jäseniä, joilla on eri kuljetustapoja yhdistävän kuljetuksen hinnoista määräämisen kaltaisia käytäntöjä Euroopassa. Neljänneksi väliintulon kohteena oleva asiassa annettava

tuomio saattaa vaikuttaa huomattavasti ECSA:n jäsenien etuihin. Eri kuljetustapoja yhdistävän kuljetuksen hintojen määrittämisen lakkauttaminen saattaa aiheuttaa vahinkoa konferenssialusten varustajille ja niiden asiakkaille eli rahtaajille.

- 4 Ranskan tasavalta, asiamiehinään ulkoasiainministeriön oikeudellisen osaston apulaisjohtaja Kareen Rispal-Bellanger ja samalta osastolta tehtävään määrätty Régine Loosli-Surrans, prosessiosoite Luxemburgissa Ranskan suurlähetystö, 9 boulevard du Prince-Henri, toimitti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 25.6.1997 väliintulohakemuksen, jossa se pyysi saada osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen vastaajan vaatimuksia.
- 5 Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta toimitti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 2.7.1997 väliintulohakemuksen, jossa se pyysi saada osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen kantajien vaatimuksia. Yhdistynyt kuningaskunta peruutti väliintulohakemuksensa 18.8.1997 päivätyllä kirjeellään.
- 6 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamo antoi väliintulohakemukset tiedoksi kantajille ja vastaajille ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 116 artiklan mukaisesti.
- 7 Vastaaja ilmoitti 17.7. ja 30.7.1997 päivätyissä kirjeissään, että sillä ei ollut huomautettavaa eri väliintulohakemusten osalta.
- 8 Kantajat ilmoittivat 25.7.1997 päivätyssä kirjeessään, että ne eivät vastusta Ranskan tasavallan, Yhdistyneen kuningaskunnan ja ECSA:n väliintulohakemusta, mutta sitä vastoin ne vaativat ECTU:n esittämän väliintulohakemuksen hylkäämistä väittäen, että tämä ei ollut perustellut riittävällä tavalla välitöntä ja tosiasiallista väliintulointressiään. Kantajat korostavat tältä osin, että oikeuskäytännön mukaan valituksen tekijällä ei voi olla intressiä sakoista vapauttamisen, jonka ilmoitetun

sopimuksen osapuolet olivat saaneet hyväkseen, epäämistä koskevan päätöksen osalta (asia T-3/90, Prodifarma v. komissio, määräys 23.1.1991, Kok. 1991, s. II-143 kohta) ja että komission toteamus riittävän intressin olemassaolosta väliintulon perustelemiseksi sen hallinnollisessa menettelyssä ei voi sitoa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta. Kantajat korostavat vielä, että ECTU:n esittämät syyt eivät koske sen väliintulointressiä käsiteltävänä olevassa asiassa, jonka kohteena on riidanalaisen, sakoista vapauttamisen epäämistä koskevan päätöksen kumoaminen, vaan sen intressiä pääasiassa annettavan ratkaisun suhteen, joka koskee ilmoitetun sopimuksen yhteensoveltuvuutta perustamissopimuksen 85 artiklan kanssa ja jossa kielletään monia kuljetustapoja yhdistävän kuljetuksen hintojen määrääminen. Kantajat vaativat, että ECTU:n väliintulohakemus olisi hylättävä.

- 9 Mikäli ECTU:n väliintulohakemus hyväksytään, kantajat pyytävät asian luottamuksellista käsittelyä tietyiltä osin ECTU: un nähden.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 10 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 37 artiklan 1 kohdan mukaisesti, jota sovelletaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen perussäännön 46 artiklan ensimmäisen kohdan nojalla sekä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 115 artiklan 2 kohdan mukaisesti jäsenvaltiot ja yhteisön toimielimet voivat olla väliintulijoina ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa vireillä olevissa asioissa. Muiden esittämien väliintulohakemusten osalta on muistettava, että väliintulo-oikeuden edellytyksenä on asian ratkaisuun liittyvän välittömän ja tosiasiasiallisen väliintulointressin perustelemineen eikä intressi esitettyjä perusteita kohtaan (asiat 116/77, 124/77 ja 143/77, Amylum ym. v. neuvosto ja komissio, määräys 12.4.1978, Kok. 1978 s. 893 ja yhdistetyt asiat C-151/97 P(I) ja C-157/97 P(I), National Power ja PowerGen, määräys 17.6.1997, Kok. 1997, s. I-3491). Kuitenkin yhteisöjen tuomioistuin ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ovat tulkinneet väliintulo-oikeutta laajasti ja ne ovat omaksuneet käytännön,

jonka mukaan etujärjestöt, joiden tarkoituksena on jäsenten edunvalvonta, hyväksytään väliintulijoina asioissa, joissa on kyse niiden jäsenten etuihin huomattavassa määrin vaikuttavista periaatteellisista kysymyksistä (edellä kohdassa 3 mainittu määräys asiassa *Kruidvat v. komissio*, 14 kohta ja ylempänä tässä kohdassa mainittu määräys asiassa *National Power ja PowerGen*).

- 11 Koska Ranskan tasavallan väliintulohakemus on esitetty ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 115 artiklan mukaan, se on hyväksyttävä.

- 12 Ratkaisematta kysymystä komission mahdollisuudesta tehdä kilpailusääntöjen soveltamisesta rautatie-, maantie- ja sisävesiliikenteeseen 19 päivänä heinäkuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1017/68 (EYVL L 175, s. 1) perusteella päätöstä sakoista vapauttamisen epäämisestä on arvioitava, onko ECTU:lla ja ECSA:lla käsiteltävänä olevassa asiassa edellä mainitun oikeuskäytännön mukainen riittävä intressi väliintuloon ACL:n ja komission välisessä riita-asiassa.

- 13 Tältä osin on muistettava, että neuvoston 6 päivänä helmikuuta 1962 antaman perustamissopimuksen 85 ja 86 artiklan ensimmäisen täytäntöönpanoasetuksen N:o 17 15 artiklan 6 kohdan nojalla annetun sakoista vapauttamisen epäämistä koskevan päätöksen tarkoituksena on komission väliaikaisen kannan, joka koskee ilmoitettujen sopimusten yhteensoveltuvuutta perustamissopimuksen 85 artiklan kanssa, ilmoittaminen yrityksille sekä sakoista vapauttamisen epääminen ja tämän johdosta sen mahdollistaminen, että komissio voi tarvittaessa asettaa sakon kyseisille yrityksille, mikäli ne jatkavat ilmoitetun sopimuksen täytäntöönpanoa.

- 14 Tämän johdosta sakoista vapauttamisen epääminen ei estä ilmoitetun sopimuksen sopimuspuolia täytäntöönpanemasta sitä. Vaikka on mahdollista, että riski sakon asettamisesta voi estää täytäntöönpanon, tällainen mahdollinen tosiasiallinen vaikutus riippuu pelkästään sopimuksen sopimuspuolina olevien yritysten tahdosta.

Siten, vaikka ilmoitettuun sopimukseen nähden kolmannet voivat ottaa kantaa kyseisen vaikutuksen syntymiseen käsiteltävänä olevassa tapauksessa, kyseessä on kuitenkin pelkästään välillinen ja hypoteettinen intressi, joka on riittämätön, jotta voitaisiin todeta, että sakoista vapauttamisen epäämistä koskevan päätöksen vastaanottajan ja komission välisen riita-asian ratkaisu vaikuttaisi kolmansien oikeuksiin.

- 15 Yhteisöjen tuomioistuin on katsonut, että kolmansilla, kuten ECTU:lla ei ole perusteltua intressiä sen suhteen, että sakoista vapauttaminen evätään sopimuspuolilta (edellä kohdassa 8 mainitussa asiassa *Prodifarma v. komissio* annetun määräyksen 43 kohta). Verrattuna väliaikaisiin toimiin, joista komissio voi päättää asetuksen N:o 173 artiklan nojalla, sakoista vapauttamisen epääminen ei suoraan hyödytä kolmansia. On korostettava lisäksi, että sakoista vapautuksen epäämistä koskevalla päätöksellä, joka liittyy lähinnä tarkoituksenmukaisuuteen ja yleiseen etuun, ei pyritä suojaamaan kolmantena olevan taloudellisen toimijan etuja. Kolmannet eivät näin ollen voi perustella riittävän intressin olemassaoloa väliintuloa varten sakon vapautuksen epäämiseen liittyvää päätöstä koskevassa riita-asiassa.
- 16 Asetuksen N:o 1715 artiklan 6 kohdan mukainen päätös lopettaa erityisen menettelyn, joka eroaa pääasiaa koskevasta menettelystä, jossa tutkitaan ilmoitetun sopimuksen yhteensoveltuvuus perustamissopimuksen 85 artiklan kanssa ja jossa kolmannet säilyttävät prosessuaaliset oikeutensa (yhdistetyt asiat 8/66, 9/66, 10/66 ja 11/66, *Cimenteries CBR ym. v. komissio*, tuomio 15.3.1967, Kok. 1967, s. 93).
- 17 Sakoista vapautuksen epäämistä koskeva päätös ei vaikuta ilmoitettujen sopimusten lopulliseen pätevyYTEEN ja se ei siten voi muuttaa väliintulon hakijoiden tai niiden jäsenten oikeudellista asemaa kansallisissa tuomioistuimissa.

- 18 Käsiteltävänä olevan asian erityisestä luonteesta johtuu, että vaikka järjestöjen väliintulo-oikeutta tulkittaisiin laajasti, ECTU:n ja ECSA:n esittämät perustelut eivät oikeuta niiden väliintuloa käsiteltävänä olevassa asiassa. Oikeuskäytännön asettama neljäs edellytys järjestöjen väliintulon hyväksymiseksi, eli edellytys, jonka mukaan väliintulon kohteena olevassa asiassa annettava tuomio voi vaikuttaa huomattavissa määrin järjestön jäsenten etuihin, ei täyty riidanalaisen päätöksen osalta.
- 19 ECTU:n ja ECSA:n esittämät perustelut eivät muuta tätä analyysiä. On korostettava, että ne koskevat pääasialla, jonka tarkoituksena on sen tutkiminen, onko ilmoitettu sopimus yhteensopiva perustamissopimuksen 85 artiklan kanssa, eivätkä sitä erityistä menettelyä, joka päättyy sakoista vapautuksen epäämistä koskevaan päätökseen, joka on nyt käsiteltävän ACL:n vireillepaneman kanteen kohteena.
- 20 Edellä esitetyn seurauksena ECTU:n ja ECSA:n väliintulohakemukset on hylättävä.
- 21 ACL:n pyyntöä asian joidenkin osien käsittelemisestä luottamuksellisena ECTU: un nähden ei tästä syystä ole tarpeen käsitellä.

Oikeudenkäyntikulut

- 22 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantajat ja vastaaja eivät ole esittäneet vaatimuksia ECTU:n ja ECSA:n esittämiin väliintulohakemuksiin liittyvien oikeudenkäyntikulujen osalta, asianosaiset vastaavat omista, ECTU:n ja ECSA:n esittämiin väliintulohakemuksiin liittyvistä oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN VIIDENNEN JAOSTON PUHEENJOHTAJA

on määrännyt seuraavaa:

- 1) ECSA:n ja ECTU:n esittämät väliintulohakemukset hylätään.
- 2) ECTU ja ECSA sekä kantajat ja vastaaja vastaavat näistä väliintulohakemuksista johtuvista omista oikeudenkäyntikuluistaan.
- 3) Ranskan tasavalta hyväksytään väliintulijaksi asiassa T-18/97 tukemaan vastaajan vaatimuksia.
- 4) Kirjaaja antaa kopion asian käsittelyyn liittyvistä kaikista asiakirjoista tiedoksi väliintulijalle.
- 5) Väliintulijalle asetetaan määräaika, jotta se voi esittää kirjallisesti vaatimuksensa perustelut.
- 6) Ranskan tasavallan väliintuloon liittyvistä kuluista päätetään myöhemmin.

7) Yhdistynyt kuningaskunta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

8) Luottamuksellisesta käsittelystä ei ole tarpeen lausua.

Annettiin Luxemburgissa 23 päivänä maaliskuuta 1998.

H. Jung

kirjaaja

J. Azizi

viidennen jaoston puheenjohtaja